

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorum

VD16 B 5530

Secunda Conclusio. Non est licitum in foro conscientiae, secundum legem diuinam & canonicam, vti magicis artibus & incantationibus, etiam ad finem bonum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

Prima Conclusio. *In dicta L. Eorum to-
lerantur, & non puniuntur incantationes,
quādo fiunt ad bonum finem: ut, ad sanan-
dum infirmum, aut ad repellendum tem-
pestates.*

HAEC est communissima Iurisperitorum
sententia. Bartolus, Salycet. Godefri-
dus Azo in d. L. Grilland. lib. 2. de Sorti-
leg. quæst. 6. num. 20. Hostiens. in summa de
magistris. §. Quam scientiam. Troilus Malue-
tius in Tract. de sortibus, à num. 13. & alij alibi.
Nec mirum. Cū enim L. civilis pacem & bo-
num tantum externum quærat, non ita atten-
dit ad ea, quæ conscientiam concernunt: quia
tamen tolerat, & non punit, non ideo appro-
bat, tanquam rectè facta: exempla in alijs ha-
bemus: de lege civili licitum est marito vxo-
rem in adulterio depræhensam occidere, nec
punitur. L. Gracchus. C. ad Legem Iuliam de
adult. & L. Marito. ff. eod. tit. Sic etiam iure ci-
uili non punitur in emptione & venditione
infra medietatem iusti pretij decipiens. L. 2. C.
de rescind. vendit.

Secunda Conclusio. *Non est licitum in
foro conscientia, secundum legem diuinam
& canonicam, uti magicis artibus & in-
cantationibus, etiam ad finem bonum.*

IN

IN hac Conclusionē Theologi, Canonistæ & Iurisperiti consentiunt. Probatur Conclusio, Leuit. 19. Non declinetis ad magos, nec ab Ariolis aliquid sciscitemini. Et cap. 20. Anima quæ declinauerit ad magos & Ariolos, & fornicata fuerit cum eis, ponam faciem meam contra eam, & interficiam eam de medio populi, &c. & in iure canonico, 26. q. 5. can. Nec mirum. Vbi post multas enumeratas superstitiones, sic dicitur: Ad hæc omnia supradicta pertinet ligaturæ execrabilium remediorum, quæ ars non commendat medicorum, seu in præcantationibus, seu in characteribus suspēdendis, atq; ligandis, in quibus ars Dæmonum ex quadam pestifera societate hominum & malorum Angelorum exorta. Vnde hæc cuncta vitanda sunt Christiano, & omni penitus execratione repudianda atq; damnanda. Et in cap. Admoneant, eadem caussa q. 2. in cap. Ex tuarum, de Sorrileg. Et ratio satis clara etiam est. Vti enim magica arte aut maleficorum opera, est res per se mala: cum inuoluat pactum inuocationemque Dæmonum, qui sunt inimici Dei & humani generis: ergo nullo quocunque fine, etiam optimo, huiusmodi factum potest cohonestari. Quia finis non necessario attrahit ad naturam sui ordinata in finem, vt rectè etiam annotarunt Anthonius à Butrio, & Ioannes de Anania in d. cap. Ex tuarum. *Expressa enim est Apostoli Pauli* *Rom. 3.*

sententia, non sunt faciendā mala, vt eueniant bona. Expediit ergo magis pati in corpore & temporalibus bonis, quā in anima: Quia minor est corporis & temporalium rerum iactura, quā animæ, ex d. c. Admoneant. Præstat igitur, vt bene ait Grilland. mille pati mortes, quā opera diaboli liberari ab infirmitate. Hanc doctrinam facultas Theologica Parisiensis, in articulis de superstitionibus definiuit, in artic. 5. Quod licitum est vti magicis artibus, vel alijs quibuscunq; superstitionibus, à Deo & Ecclesia prohibitis, pro quocunq; bono fine: error. Quia secundum Apostolum, non sunt faciendā mala, vt bona eueniant. Et in art. 6. Quod licitum sit, aut etiam permitendum, maleficia maleficijs repellere: error. Et art. 7. Quod aliquis cum aliquo possit dispensare in quocunq; casu, vt talibus licitè vtatur: error. Hinc patet quā impium sit illud dogma Paracelsi, in lib. de morbo caduco: Nihil referre, an Deus, vel Diabolus, Angeli vel immundi spiritus ægro opem ferant, modò morbus curetur. Sanè dolèdum est apud multos Christianos hanc etiam sententiam inuoluisse: quod si aliqua calamitate premantur, modò liberentur, non curant, an medijs licitis vel illicitis. Quare non est admirandum, apud nostrates tam magnam portam Dæmonibus apertam esse, vt penè Gentiles superstitionibus superent.

Tertia